

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.443/2022/10.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2022. október 18. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2022. június 17. napján kihirdetett 1.B.468/2020/61. számú ítéletét helybenhagyja.

A szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban 14 400 (tizennégyezer-négyszáz) Ft büntügyi költség merült fel, melyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s

[1] A Nyíregyházi Törvényszék a rendelkező részben írt ügydöntő határozatával vádlottat (életveszélyt okozó) testi sértés büntette [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat] miatt 6 év 6 hónap szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani. Megállapította, hogy a vádlott a büntetésből legkorábban a kétharmad rész kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámította. Elrendelte a Debreceni Járásbíróság 5.B.931/2018/180. számú ítéletével jogerősen kiszabott, próbaidőre felfüggesztett 2 év börtönbüntetés végrehajtását. Az elkövetés eszközének minősített szögművelet kalapácsot elkobozta, rendelkezett a további lefoglalt bűnjelkekről és kötelezte a vádlottat 807 982 Ft büntügyi költség viselésére.

[2] Az ítélet ellen egyrészt az ügyészség jelentett be fellebbezést, kizárólag a büntetékiszabást érintő rendelkezés ellen, a vádlott terhére, a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás súlyosítása érdekében (61. számú elsőfokú bírósági tárgyalási jegyzőkönyv 11. oldal 4-5. bekezdés). Indokai szerint a büntetett előéletű, a vádbeli bűncselekményt felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt, ittasan, az eszközöket váltva élettársa sérelmére elkövető vádlottal szemben a büntetési célok csak súlyosabb büntetéssel érhetők el (63. számú elsőfokú bírósági irat).

[3] Másfelől a vádlott és védő a büntetés enyhítése érdekében terjesztettek elő jogorvoslatot (11. számú jegyzőkönyv (6-9. bekezdés).

[4] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.391/2022/13. számú észrevételében az ügyészi fellebbezést fenntartva a büntetés súlyosítására, egyéb részekben helybenhagyására tett indítványt. Kifejtette, bővebb indokolás nélkül, hogy a cselekmény minősítése az önkéntes eredmény-elhárításra tekintettel törvényes. Utalt rá, hogy a vádlott igen durva tettét kiskorú gyermekei is észlelték, ezen túl a bíróság nem tulajdonított megfelelő nyomatékot a súlyosító tényezőknek, így a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamának felemelése indokolt.

[5] A másodfokú bíróság az ügyészség, valamint a vádlott és a védő perorvoslatát a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el.

[6] A nyilvános ülésen az ügyész és a védő a fellebbezésüket fenntartották. A vádlott az utolsó szó jogán megbánását hangoztatta.

[7] A fellebbezések alaptalanok.

[8] Tekintettel arra, hogy fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján jelentettek be (mértékes fellebbezés), a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett részét bírálta felül.

[9] A Be. 590. § (5) bekezdésének szabályai azonban a felülbírálatot kiterjesztik a szankciós fellebbezésnél is az eljárási szabályok betartására, az abszolút és súlyos relatív hibából eredő hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállására, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre, ha a vádlottat fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, valamint a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésre [Be. 590. § (5) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontok - c) pont, (5a) bekezdés]. Értelemszerűen szankciós fellebbezésnél a büntetés kiszabása a fellebbezés oka és a cél: a büntetésre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása, ezért a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontban foglaltak jelen esetben a Be. 590. § (3) bekezdésében írtaknak feleltethetők meg. Ezen túl a másodfokú bíróság hivatalból döntött a Be. 590. § (7) bekezdésének előírása szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben.

[10] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében ugyanakkor a másodfokú bíróság nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, mert a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be. A mértékes fellebbezésnél az első fokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes.

[11] Az ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék az eljárást a perjogi szabályok megtartásával folytatta le, nem vétett sem abszolút, sem olyan súlyú relatív hibát, mely az érdemi felülbírálatot kizárná. Hatályon kívül helyezési ok nem volt észlelhető.

[12] Az elsőfokú bíróság törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is megfelel az anyagi jognak, a másodfokú bíróság a felülbírálat kiterjesztése során nem észlelt olyan körülményt, mely a vádlott felmentését vagy az eljárás megszüntetését tenné szükségessé.

[13] Az anyagi jogi kérdéseket és a minősítést érintő indokolás azonban kiegészítést és helyesbítést igényel a következők szerint.

[14] A vádlott ügyében a Btk. 2. § rendelkezéseinek megfelelően az elkövetéskor hatályos büntető törvényt kell alkalmazni. A 2020. január 25-i elkövetés után ugyanis a 2021. évi LXXIX. törvény 15. §-a által 2021. július 8. napjától módosultak – lényegesen szigorodtak – a feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó szabályok. A Btk. 38. § (5) bekezdés b) pontja alapján ugyanis nem bocsátható feltételes szabadságra fő szabályként, akit a hozzátartozója sérelmére elkövetett nyolcévi vagy ennél súlyosabb szabadságvesztéssel fenyegetett személy elleni erőszakos bűncselekmény miatt ítélték szabadságvesztésre. A Btk. 459. § (1) bekezdés 26/c) pontja alapján az életveszélyt okozó testi sértés ilyen cselekmény a sértett mint hozzátartozó sérelmére elkövetett bűncselekménynél teljesül a büntetési tétel nagyságához fűződő követelmény is. A vádlott tehát nem lenne feltételes szabadságra bocsátható az új törvény szerint, ezért mellőzhetetlen kitérni az időbeli hatályra.

[15] A vádlott cselekménye a Btk. 160. § (1) bekezdése szerint, figyelemmel a Btk. 10. § (1) bekezdésére, az emberölés büntettének befejezett és közeli kísérletét valószínűsítette meg. Az emberölésért azonban a Btk. 10. § (4) bekezdés b) pontja értelmében nem büntethető, ezért bűnösségét a Btk. 10. § (5) bekezdésének megfelelően a szándékos maradék-bűncselekményben, a Btk. 160. § (1) bekezdése és a (8) bekezdés 1. fordulata szerint kell megállapítani.

[16] A 3/2013. Büntető jogegységi határozat I. pontjában írt iránymutatás szerint az elkövető aktuális tudattartalmára, ezáltal szándékára a feltárt alanyi és tárgyi tényezők kapcsán lehet következtetést vonni. A vádlott jelentős mértékű, önhibából eredő és mentesülést nem eredményező ittas állapota miatt a tudattartalom elsődlegesen a tárgyi tényezők alapján vizsgálandó (III. számú Büntető Elvi Döntés).

[17] Az elkövetéshez használt eszközök, a bántalmazás kitartó volta, a több, részben életfontos képleteket is érő közös támadás, a felsőtest, az arc megszúrása, a máj megsérülése és életveszélyes állapot kialakulása összességében a vádlott eshetőleges ölési szándékát támasztják alá.

[18] Az irányadó tényállás alapján megállapítható, hogy a vádlott cselekménye indította el a menők hívása által azt az okfolyamatot, mely végül a kórházi ellátás folytán a sértett halálának elmaradásához vezetett. A követett gyakorlat szerint ilyen formájú elkövetői cselekmény önkéntes eredmény-elhárításnak minősül, függetlenül a jelen ügyben rögzített azon tényektől, hogy a vádlott a sértett kérése nyomán hívta a mentőket és a bejelentés során valótlán adatokat szolgáltatott. A lényeges tény az, hogy az eredmény elhárító okfolyamat a vádlott hívása alapján indult meg, ez pedig az emberölés büntettében

büntethetőségi akadály. A maradék-bűncselekményért, mely befejezett életveszélyt okozó testi sértés büntette, a vádlott felelősséggel tartozik. (EBH2008. 1756., BH2008. 79).

[19] A büntetés kiszabása során irányadó szempontokat az elsőfokú bíróság nagyrészt helyesen feltárta, azonban a súlyosabb eredmény elhárítása nem értékelhető külön enyhítőként, hiszen ez jelen esetben olyan büntethetőségi akadály, mely a jóval enyhébb megítélésű maradék-bűncselekmény megállapításához vezetett. A fellebbviteli főügyészség hivatkozott arra, hogy a kiskorú gyermekek is érzékelték a bántalmazást. Erre azonban nincs adat a tényállásban, mely szerint a felső szinten a sértett a gyermekeket már lefektette a bántalmazás idején. A ténybeli revízió törvényi kizártsága miatt még esetleges megfelelő erővel bíró bizonyíték sem tesz lehetővé olyan ténybeli módosítást, mely alapot adhatna ilyen körülmény figyelembevételére a büntetés kiszabása során.

[20] A törvényszék a bűnösségi körülményeket megfelelően értékelve, a büntetési célok elérésére alkalmas, a büntetéskiszabási elvekkel összhangban álló, tetтарыыos büntetést szabott ki a vádlottal szemben. A büntetési tétel középмértékétől a felső határ felé jelentősebben eltérve meghatározott 6 év 6 hónap szabadságvesztés és az ahhoz igazodó közügyektől eltiltás kifejezi az elbírált büntett és az elkövető társadalomra veszélyességét, a BH2022. 197. számú precedensképes döntésben is ilyen jellegű, nő sérelmére a családon belül elkövetett durván erőszakos бűncselekmény miatt alkalmazott szigorú joghátrányt a bíróság. A büntetés túl enyhének nem tekinthető, lényeges súlyosítása nem indokolt, mind ahogy túl enyhének sem ítéлhető a büntetés, ezért enyhítésére sem volt alap.

[21] A törvénynek megfeleлnek a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadságra bocsáthatóságra, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására, a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelésére, a lefoglalt бűnjelekre és a бűнügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezések is.

[22] Az ítéltábla a kifejtettekre tekintettel az elsőfokú ítéletet a jogi indokolás módosításával a Be. 605. § (1) bekezdésének alkalmazásával helybenhagyta.

[23] Az elsőfokú ítélet kihirdetése óta a vádlott által letartóztatásban töltött idő beszámítása a Btk.92. § (1), (2) bekezdésén alapul.

[24] A másodfokú eljárásban a kirendelt védő részvételével kapcsolatban felmerült és a бűнösnek kimondott vádlottat terhelő бűнügyi költséget a Be. 613. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

Debrecen, 2022. október 18.

Dr. Háger Tamás sk. a tanács elnöke, Dr. Bakó József sk. előadó bíró, Dr. Sörös László sk. bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 1.B.468/2020/61. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.I.443/2022/10. számú végzése által 2022. október 18. napján jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2022. október 18.

Dr. Háger Tamás sk.
a tanács elnöke